

Svarið til lögmannin

Til Hákun Djurhuss, lögmann,
Tinganes
her.

Vegna áheitan frá lögmanni til undirskrivaðu flokkar viðvikjandi tí politisku kreppu, sum hevur fært við sær, at lögtingið ikki kann halda fram, skulu vit úttala fylgjandi:

Tá lögtingið varð sett Ólav-sokudag, móttu frá mótstöðuflokkunum 12 lögtingsmenn, meðan landsstýrissamgongan bert varð umboðað við 9 lögtingsmenn. Tað er sostatt mótstöðuflokkunum at takka fyrri, at tingið kundi verða sett. Á hesum fundi legði lögtingsformaðurin fram álitisvátan til núsitandi landsstýri frá Marius Johannesen, Poul Petersen, Sigurð Joensen og Kjartan Mohr, og í lögmannsroðu tygara søgdu tygum frá, at núsitandi landsstýri kundi halda fram við einum meirluta av tingmonnum aftanfyrri seg.

Á fundinum dagin eftir Ólav-sokudag móttu frá mótstöðuflokkunum 13 lögtingsmenn, meðan bert 10 lögtingsmenn frá landsstýrissamgonguni vóru móttir. Tað var so státt eisini mótstöðuflokkunum at takka fyrri, at hesin fundur kom í lag.

Á hesum fundi noktaði lögtingsformaðurin øðrum av mótstöðuflokkunum at leggja fram misálitisvátan til landsstýrið og lógarruppskot um nýval til lögtingið, sjálvt um hann dagin fyrri sjálvur hevði lagt fram nevndu álitisvátan til landsstýrið, og tá atkvoða fór fram, hvørt málið kundi leggjast fram, varð framloga feld av landsstýrissamgonguni við tað, at bert mótstöðuflokkarnir stemmaðu fyrri framloguni. Eingin atkvoða fór fram um framloguna av álitisvátanini.

Hetta er ikki demokratisk mannagongd, tí somu reglur megu galda fyrri framlogu av málum frá mótstöðuflokkunum sum frá landsstýrissamgonguni, so málið meira, sum málið frá javnaðarflokkunum stóð í beinleiðis samband við framloguna av álitisvátanina frá framanfyrri nevndu monnum, landsstýrissamgonguna vegna.

Tá tað hereftir mátti standa

HELDUR IKKI TJÓÐVELDISMAÐUR TRYR TI

Eg hitti ein framstandandi tjóðveldismann og spyrji hann, um hann tryr, at Erlendur Patursson frivilliga er farin ella hevur meldað seg út av tingi og biðið um, at maður skal koma fyrri hann á ting.

»Nei, eg trúgvi tí ikki!« var svarið. Eg segði so, at eg heldur ikki trúgvi tí, men noyðdist at boygja meg, um eg siggi skrivið við tveim um vitnum. Ti, eg haldi meg kenna Erlend Patursson so væl, at hann er ikki sintur at boygja seg fyrri nokrum diktati.

Maður.

okkum greitt, at landsstýrissamgongd og lögtingsformaðurin við hesi mannagongd kundi ætlast at vilja forða fyrri framlogu av málum og uppskotum frá mótstöðuflokkunum yvirhøvur, so vórðu mótstöðuflokkarnir av landsstýrissamgonguni settir uttanfyrri, og varð tí lítill meining í hjá mótstöðuflokkunum at halda fram við at mótta á tingi, og hava vit tí tikið fylgjurnar av hesum.

Fyrr enn vit fáa skrivliga trygd fyrri, at tey mál og tey uppskot, sum koma frá mót-

stöðuflokkunum, fáa somu sakligu og demokratisku viðgerð á tingi, sum mál og uppskot, sum koma frá landsstýrissamgongunum ella landsstýri, duga vit ikki at siggja, at tað frá okkara sjónarmiði sum mótstöðuflokkar er nakar møguleiki fyrri ella nytta í at halda fram við tingarbeiðinum.

Tórshavn, 5. august 1965.

Fyri Javnaðarflokkin

P. M. Dam

Fyri Sambandsflokkin

Johan Poulsen

„Porkeningur“ nýttur sum hóttan!

Sum kunnugt kom „Porkeningur“ fyrri tað óhapp at bróta aksulin. Hetta kom monnum so meint og sárt við, sum hugsast kann. Teir mistu ikki bara túrin og kanska túrar, men komu at vera fyrri at noyðast at leggja einar 75.000 kr. á borðið, um aksulin kundi fáast og skipið gerast istand til at fara út aftur.

»Porkeningstýrið hevur vent sær til landsstýrið við áheitan um veðhald fyrri neyðugum lán.

Hetta er eitt rimiligt ynski, so mikið meiri sum tað í fleiri tilfelli hevur verið veitt bátum, sum eru komnir illa fyrri av óhappi, líknandi hjálpi.

Men tað kann tessverri ikki sigast, at Porkeningar hava mott tí rætta viljanum hjá øllum, teir hava talað við um at taka undir við teirra áheitan.

Figgjarnevndin og landsstýrið kundu hjálpa Porkeningum, um teir vilja. Ti, um landsstýrismenninir og

figgjarnevndin gingu saman um at viðmæla lögtingsins veðhald, vildu bankarnir verið klárir at veita neyðuga lánið, tí eingin maður ivast í tí, at tá ið sameind figgjar- (Framhald á 3. síðu)

Beiskur biti!

Lesari í »14. September« seinasta mikudag heldur tað vera javnaðarmonnum ein beiskur biti, at sjálfstýrissamgongd hava funnið saman aftur; hann biður tvi vörðir teir, tí at teir í samband við heilsuótárferð Erlend Paturssonar, hava nýtt orðið »deporterade« og fyrri at valka sær í sjúkuni hjá hesum manni.

Men her mistekur »lesari« seg, og tað veit hann, tá hann sigur, at javnaðarmenn hava valkað sær í brekum ella sjúkum hjá Erlend Patursson. Tað einasta, sum hevur verið at sæð uppá prent um tey viðurskiftini, er í blaði, sum umboðar flokki, hvørs politikki »lesari« tykist at fegnast yvir at hava funnið samanaftur við.

Hetta hovuð vit hildið verði beiskan bita at svolgt; at tað er tað hjá Erlend Patursson, vita vit, men at bitin ikki kennist beiskur hjá »14. Sept.« og hansara »lesarum«. TÁÐ GRUNAÐU VIT IKKI

Adrir lesarar.

SJALDAN ETUR HUNDUR TAÐ, IÐ HANN HAVNAR,

MEN TÁÐ GJØRDI TANN GÆVI LØGMAÐUR OG KN. VANG. TEIR SUPU ALT TÁÐ ILLA Í SEG AFTUR, SUM TEIR HØVDU SPRENT YVIR ERLEND PATURSSON OG TJÓÐVELDISMENN »EINGIN HEVUR HØYRT OG FÆÐ TILIKAR ISPEGLAR«

Tað var ikki lukkuligt, sum Knud Vang, lögtingsmaður, visti av illum at siga um Erlend Patursson og Sigurd Joensen sum samstarvsmenn innan fyrri sjálfstýrissamgonguna. Og satt at siga, so góvu Marius Johannesen og málagn gamla sjálfstýrissamgongu Knúti Vang einki eftir í ummæli av Erlendi og Sigurdi.

Tað er láturligt nú at hoyra og lesa frá Knud Vang, at hann er meiri enn fegin yvir, at tað er vörðir fast aftur millum tjóðveldið við Erlendi Paturssyni og Sigurdi Joensen og fólkaflokkin við honum og Hákuni Djurhuusi, lögmann, á óvísiligan hátt fyrri stuttum hevði latið tingið og Føroya fólk vita, at landsstýrissamgongan var slitin, tí Erlendur Paturssonur og tjóðveldið vóru ikki til at arbeiða saman við.

Tað er ikki minni láturligt at lesa og hoyra frá tjóðveldismonnum og gamla sjálfstýrismonnum eina jublandi gleði yvir at vera

kominn aftur í fylking við Erlendi Paturssyni og tjóðveldinum.

»Eg havi ikki sæð slíkar ispeglar« tók ein maður til í umróðu síni av afturklingningi av tí skræðnaða samarbeiðinum millum sjálfstýrissamgongu og flokkarnar.

»Hákun Djurhuus, lögmaður, hevur mist andlit!«

Hetta loypur hvørjum manni av munni, innan sjálfstýrismanna sum millum mótstöðumenninar.

HESIR MENN ERU SOSTATT VALDIR!

Nei, ikki skal Knút Vang billa mær inn, at figgjarnevnd lögtingsins ikki kann virka.

Tingsins formaður kunngjordi frá formanspallinum, hvørjir limir, ið valdir vóru og legði aftrat hesi orð: »Hesir menn eru sostatt valdir.« Allir tingmenn sótu tigandi og samtyktu hetta.

Altso eru teir valdir.

Áhoyrari.

Útvarpið „partískt“

OKKARA ÚTVARP MISSNYTIR STØÐU SINA MÓTI MÓTMÆLISFLOKKUNUM

ÚTVARPIÐ »PARTÍSKT« OG TENDENSIOST IKKI BARA HER Í FØROYUM, MEN EISINI SUM TÍÐINDABERARI ÚT EFTIR HESUM MÓTMÆLIR JAVNAÐARFLOKKURIN OG VIL LEGGJA ARAR UM BORD FYRI AT FÁA TÁÐ BRØYTT

Hin politiska støðan í stuttum sagt:

Løgmaður sigur Føroya fólk frá, hvussu ringt samarbeiðið hevur verið millum stjórnarflokkarnar, serliga millum landsstýrismenn tjóðveldisins og hinna landsstýrismenninar. Og hann leggur aftrat, at hann kennir seg ikki hava meirluta aftan fyrri seg og kann tí ikki taka ábyrgdina fyrri stjórnarav landinum. Hann leggur tað til lögtingið at samtykja eykalögtingsval.

Og tað, sum ikki lögmaður komi fram við av illum um samarbeiðið í landsstýrinum, legði Knút Vang út við í »Dagblaðnum«, har ið hann serliga dálkaði og huðfletti Erlend Patursson. Og »14. Sept.« gav honum Knúti einki eftir. Men tað var ein skolan um, hvussu harðræðisligur, kyniskur og óálitandi Hákun Djurhuus, lögmaður, var.

Eingin uttan teir, ið kenna Hákun Djurhuusar tvístøður ella marglittu støður, kundu venta annað, enn at tað fyrsta, ið fólkaflokkurin fór at gera, tá ið tingið kom saman á Ólav-søku, var at seta fram uppskot um nýval (eyka-lögtingsval!).

Hetta varð ikki. Og tey, sum tákna vildu siggja ein orðhildin-

an mann í lögmanninum, spurdu ógvad, um okkara lögmaður altíð var ein tilik vendukápa og óálitismaður og orð- og støðusvikjari.

Tað kundi tíverri ikki noktast!

Men istaðin fyrri uppskot um nýval, hendi tað ótrúliga, at longu fyrsta fundardagin les

formaðurin (uttan at nakað stóð á dagsskránni um framlogu) skriv frá Poul Petersen, Marius Johannesen og Sigurdi Joensen, har teir sína flokka vegna ikki smæðast við at geva landsstýrinum, sum tað hevði tiggjað sær, tað eiggilgasta álitisvotum.

Allar Føroyar stóðu sum Kárus.

Tilíkan politiskan »ómoral« hevði eingin skila- og rættshugsandi maður ventað at upplíva.

Tingdagin eftir logdu javnaðarmenn eitt misálit á landsstýrið við kravi um lögtingsval fram fyrri lögtingsformannin (Framhald á 2. síðu)

»14. september« rópar »tví« eftir okkum

tá ið vit harmast yvir, at ein flokkur kann fáa seg til at handla so út av lagi ljótt móti forara sínum, sum tjóðveldisflokkurin saman við fólkaflokkinum ella eftir forskrift frá hesum sum treyt fyrri samarlapping aftur av sjálfstýrissamgongu, gjordi yvir fyrri Erlendi Paturssyni.

Blaðið tekur í orðið »deporterade«, sum vit nytta.

Jú, tað er eitt hart orð.

Men tað rakar ikki Erlend Patursson sum veikan mann, men teir menninar, sum hava gjørt ta illgerð móti honum at fáa hann sendan av landinum undir so »sensasjonellum« og »kompromitterandi« umstøðum, sum teir gjordu

Og um gerð teirra — eina ta rástu, vit hava hoyrt um — er orðið »deporterade« eitt mildt orð.

Hevur 14. September hug at fáa okkum at koma við gjallari avduking av, hvussu vörðin atburðurin var móti Erlendi Paturssyni, fyrri at fáa hann av landinum, so afturlapping av landsstýrinum kundi fara fram. Ti, sum av tjóðveldismanni fyrri okkum greitt, vildi Erlendur Paturssonur ikki sleikja upp ta óhundska, sum Hákun Djurhuus, lögmaður, »Dagblaðið« og aðrir samgongumenn hava sprænt út yvir hann. Hann vildi ikki fyrri nakrar kostir aftur undir koyrilið hjá Hákuni Djurhuusi.